ԿԸ ՓԱՌԱՒՈՐԵՄ ԱՆՈՒՆԴ ՍՈՒՐԲ

Գիշեր է... Լունը չի տանում: Գիշեր է... սաստիկ ցուրտ գիշեր:

Երկնի զօրքի բազմութիւնը հիւր է եկել, մտել տունը,
Սուրբ Մենդեան Աւետիսով, Ու խաբարել հոգիս, Լունս:

Իմ ծանծրացած կոպերի տակ
Տեսարաններ՝ տեսարաններ սիրուն ու տաք
Գեթսեմանի չէնաղ պարտէզ, Ձիթենեաց Լեռ, Յարութեան Տաճար,
Կանա, Սիոն եւ Նազարէթ. «Յիսուսի Մով»՝ Գալիլեա...
Սրբութիւններ ու մասունքներ, Պատարագներ հոգեզմայլ...

Վե՛ր կաց, պոետ... ժամն է երգի,
Թող որ տիրի խաղաղութիւն անխախտելի,
Արդարութիւն չբեկանուող:
Վե՛ր կաց, պոետ... Սուրբ Մենդեան այս գիշերը
Հոգու զուլալ բերկրանքներով
Պատմագրել մեզ խոստացիր
Հոգեներոգ ուխտի մասին դէպ Սուրբ Երկիր:

Մայրամուտ էր Բեթղեհէմում...
Գաղտնատեսիլ երեք մոգեր Արեւելքի մութ երկնքում
Լուսաճաճանչ աստղը տեսան. հետեւեցին աստղի լոյսին.
Ապա՝ մսուրի մէջ ծնած տեսան խնկաբուրող Յիսուսին՝
Կոյս Մարիամի խառնուրդքն Սուրբ:
Ալէլուիա՛, Օրհնեալ է Մնունդդ... Լոյս եղիցի...

Եւ... եղաւ լոյս... Ահա դարեր անց...
Ի՞նչ տօն է այստեղ: Այս ո՞ւմ ծնունդն են նշում, եւ այնպէ՛ս,
Որ ողջ աշխարհն է ցնծում ծփանքով:
Այս ի՞նչ Թագաւոր է - Ոսկէ թելերով
Դարերն է կարում Իրեն անունով:

Նա է... Յիսուսը՝ Արքայից Արքան
Դարերից եկել՝ Դարերն է գնում
Դարերի՛ն է իր անունը մնում...

Ալէլուի՛ա...

ԼՈՒՍԻՆԷ ՄԱՐԱԲԵԱՆ

digitised by A.R.A.R.@